

НА ГОЛГОФУ (ПОЕМА) - Джерело

Написав Автор невідомої
Субота, 28 березня 2026, 21:17

НА ГОЛГОФУ(ПОЕМА)

У ДВОРІ КАЯФИ

Ранок наступає і десь чутно,
Вдалині крик півня зазвучав.
Наперед до трагедії смутно,
Горизонт недалеко палав.

В сутінках образ Божий схований,
Темніти стає Небо голубе.
Дикий крик, а Він весь обпльований:
– «Пророкуй, хто то вдарив Тебе!».

В насолоді звіринній раділи,
Над Ним руку свою кат підня.
Били просто і били щосили,
Але Він, мов ягня те, мовчав.

Сумував, не просив про пощаду,
Та дивився в глибину двора,
Де на мить Він стикнувся відразу,
Із заплаканим зором Петра.

В тім риданні здавалось лунає,
Вся журба і весь біль від тогó,
Що в безумстві Юда потопає,
Не збагнув, як Бог любить його.

Ось година вже с́уду настала,
Він стояв, як раб зганьблений знов.
Про Його так зовнішність казала,
Та в очах пломеніла Любов.

Мов до сонця, що стає, подібно,
Горіла Вона, щоб світить.
Щоб за злобних і самих негідних:
«Ти прости їм!»—у Отця молить.

НОВИНИ МІСТА

А новина́, як та пандемія,
І не один спіймав її слух.
З людей ніхто вуст своїх не закриє,
Бо розповсюджується навкруг.

НА ГОЛГОФУ (ПОЕМА) - Джерело

Написав Автор невідомої
Субота, 28 березня 2026, 21:17

І це самі найсвіжіші дані,
Що передавалися із вуст:
– «Мною виконувалось завдання,
Вже є взятий накінець Ісус.

Сад Гефсиманський пам'ятаєте?
Саме там протікає Кедрон.
Там Він збори влаштував, знаєте,
Весь зневажаючи наш закон.

Але час вже Його кінчається
І над Ним ось скоро суд почнуть.
Затим весь народ дожидається,
Що на допит Його поведуть».

До правосуддя дня погожого,
Все стривожене місто гуде.
Там, по вулиці Сина Божого,
Варта із ланцюгами веде.

І руки ременями стягнуті
І ноги і тіло так само.
Немов на біду є натягнуті,
Але очі дивляться прямо.

Та ось і дворець правосуддя вже
І чується наказ: – «Стояти!».
А площа якою є людною
І чи їй: «Смерть Йому!»—кричати?...

СУД

О чому Ти мовчиш? Друзі і вороги,
Ждуть, що скажуть на захист слово вуста.
І затихне мовчання, щоб навіть глухим,
Була ясною в жестах Твоя правота.

І як так уявити, щоб замість Тебе,
Розбійник Варавва права волі мав?
Таких ж бо свобода їх зовсім не жде,
Бо він всю любов і добро розтопав!

І Ти розкажи про хвилюючі дні,
Про радість сина Наїнської вдови.
Про сліпих, що додому ішли не в пітьмі,
А під колір, що їх надихав, синяви!

НА ГОЛГОФУ (ПОЕМА) - Джерело

Написав Автор невідомої
Субота, 28 березня 2026, 21:17

Пригадай, як любила Тебе дівора,
Як тяглася до рук обійняти.
Як бажала зустріти Тебе із двора
І скажи, до когó іще їй прибігати?

А коли скажуть слово вони: «Розіпни!»,
Суд проси, щоби свідків надійних скликав.
І щоб кожний із них все, як є, пояснив,
Що вчиняв і до чо́го людей закликав!

І тоді Ти помовч. Нехай скаже Яір,
Як дочку воскресив, яким Добрим є Ти.
Вартимей хай розкаже, як світлим став зір,
Коли Ти йому в горі схотів допомгти!

Прокажені нехай підйдуть на поміст
І покажуть рубці, наболілих їм ран.
Ну а інший нехай для юрби відповість,
На питання, які нині є в громадян!

Але всі вони де? Їх не видно ніде,
Чому з них на захист ніхто не стає?
Невже більше ніхто із них не підійде,
Знавши, що нещадним Пилат і натовп цей є?

Крик насильства потряс споконвічну знов твердь,
Правосуддя упало, подолала брехня.
Із пекельних глибин була скликана смерть,
Щоб лишити життя Непорочне Життя!

РАДУЙСЯ ЦАРЮ

Ось преторія... Він в багряниці,
Воїн сплітає йому вінця,
Щоб над Царем царів поглумитись,
Щоб протерпіти усе до кінця.

Злісним ударом шипи встромляли,
Він до гори так повинен іти.
Мов поміж скель ще слова долинами:
—«Радуйся, Царю, радуйся Ти!».

Та якби в Небо голос полинув,
Про допомогу Сина в Отця,
Ворог мабуть би у морок поринув,
Був, як та іскра, згорів б до кінця.

НА ГОЛГОФУ (ПОЕМА) - Джерело

Написав Автор невідомої
Субота, 28 березня 2026, 21:17

Це означало, що жереб долі,
Ліг би на плечі людству всьому.
І не відкрилося б Небо ніколи,
Душам, що йдуть у гріховну пітьму.

І не зійшло би світло від Пасхи,
Що в посмішці Симона було.
Що з'явилось Савлу до Дамаску
І що слабким силу додало.

І нас, що у безбожжя дивились,
Часто втомлених й до сьогодні.
Ми би світом знищені лишились,
Якби не радість Великодня.

ЗВЕРШИЛОСЬ

Вигляд Його
в галереях картинних,
Милим і величним постає,
Що навряд чи збагнеться нині,
Він Принижений і досі є.

Він Той Муж, що пройшов особисто,
Усе і жар болей пережив.
Під хрестом Він виходив за місто
І життям Своїм не дорожив.

Хтось заплакав, а хтось безпорадно,
Проводжали Ісуса Христа.
Були ті, що кричав злорадно:
—«Хай врятує Себе від хреста!».

Він не був злим до тих, що кричали
І зброю піднімали в руках.
Дав втіху тим жінкам, які ридали,
Ніби смерті був далеко страх.

Приклавши сили і безліч старань,
Втілюючи в реальність мету,
Подолав, як воїн, без вагань,
Він дуже важливу висоту.

До Голгофи Йому йти судилось,
Кров'ю гріх всього людства омив.
Всьому світу сказав Він—«Звершилось!».

НА ГОЛГОФУ (ПОЕМА) - Джерело

Написав Автор невідомої
Субота, 28 березня 2026, 21:17

Щоб там в Небі із нас кожен жив. Амінь.

Автор невідомий;
Переклад Ангеліни Ющук